

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010116
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného T. Y., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.11.2017, č. k. 16Nt/27/2017-67, na neverejnom zasadnutí dňa 1.3.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 29.11.2017, č. k. 16Nt/27/2017-67 rozhodol tak, že podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného T. Y., nar. X.X.XXXX v R. U., t. č. v ÚVTOS Košice - Šaca, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/72/2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona doručený súdu dňa 30. 11. 2016.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že súd okrem samotného merita veci pred svojím rozhodnutím nedostatočne vyhodnotil možnosť vykonať dokazovanie ním v naznačenom smere. Odsúdený uviedol, že na verejnom zasadnutí preukázal dôvody týkajúce sa skutočností, že predmetný skutok bol iba prečinom podvodu s nižším trestom. Odsúdený poukázal, že poškodená J. X. nedisponuje žiadnym potvrdením o zaslanej sume ako uvádza prvostupňový súd, poškodená predložila len pár ústrižkov z pošty, z čoho možno konštatovať, že celková výška škody nebola prešetrovaná a tiež aj trvanie jeho trestnej činnosti nebolo ustálené. Ďalej uviedol, že väčšia časť sumy bola poukazovaná na jeho bývalú manželku J. Y., ktorá v čase od 30.7.2008 do mesiaca júl 2010 žila s ním v jeho rodičovskom dome. Odsúdený sa priznal k spáchaniu určitej časti tohto podvodu čo považuje za poľahčujúcu okolnosť. Odsúdený uviedol, že bolo dôležité vypočítať jeho bývalú manželku a tiež zabezpečiť doklady od Slovenskej pošty, pričom vykonané dôkazy by poskytli dostatočný základ pre spravodlivé rozhodnutie v danej veci. Žiada, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil ako nezákonné a vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania.

Prokurátor sa sťažnosť nepodal.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom. Napadnuté uznesenie súd vydal na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v súlade s ustanovením § 402 ods. 2 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dokazovanie, toto vykonal prvostupňový súd v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Preskúmajúc výrok i odôvodnenie napadnutého uznesenia, ako i obsah trestného spisu, sťažnostný súd zistil, že napadnutý výrok je vecne správny a odôvodnený v súlade so zákonnými požiadavkami vyžadovanými v ustanovení § 176 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o odmietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany vedenej pod spisovou značkou 1T/72/2013. Návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodnil tým, že základným dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania je existencia skutočností, ktoré súdu v rámci rozhodovania neboli známe, pričom tieto skutočnosti spolu s ďalšími dôkazmi jednoznačne odôvodňujú zmenu rozhodnutia o vine a majú vplyv aj na zmenu rozhodnutia pôvodne uloženého trestu, keďže súd nedostatočne zisťoval dobu, počas ktorej mal uvádzať do omylu poškodenú J. X.. Ďalej uviedol, že sa nedá jednoznačne preukázať, že ide o dlhšiu dobu, nakoľko v inkriminovanom čase odsúdený býval so svojou bývalou manželkou v rodičovskom dome na adrese S. č. XXX, odkiaľ sa bývalá manželka odhlásila až dňa 4.5.2011. Na uvedenú adresu im boli zasielané finančné prostriedky od poškodenej pre maloletú dcéru a tieto boli z dvoch-tretín použité na chod spoločnej domácnosti. Uvedené skutočnosti sa podľa odsúdeného dajú preukázať prostredníctvom Slovenskej pošty a tiež samotnou poškodenou X., ktorá disponuje poštovými poukázkami. Taktiež aj výpoveď jeho bývalej manželky preukáže zasielanie peňazí pre potreby dcéry, pretože táto výpoveď bola v pôvodnom konaní zameraná v podstate na obdobie 6 mesiacov pred jej rozchodom s odsúdeným a do značnej miery bola ovplyvnená skutočnosťou, že rozvod manželstva zapríčinil odsúdený. Z uvedených skutočností vyplýva ustálenie záveru, že odsúdeného nebolo možné uznať vinným pre spáchanie trestnej činnosti, ktorú mal páchať po dlhšiu dobu a spôsobiť značnú škodu. Na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu odsúdený navrhol vykonať ako dôkaz vypočutie svedkyne J. Y. ktorá vtedy vypovedala, že nevie o ničom a zatajovala podstatné veci. Odsúdený žiadal doplniť vyšetrovanie o potvrdenie zo Slovenskej pošty o zasielaných finančných prostriedkoch.

Tak ako správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, podstata argumentácie odsúdeného, na základe, ktorej žiada povoliť obnovu konania, spočíva v namietaní nesprávnosti postupu prvostupňového súdu, respektíve odvolacieho súdu pri prejednaní odvolania odsúdeného proti rozsudku zo dňa 10. marca 2014. Nie je však účelom obnovovacieho konania opätovne preskúmať správnosť postupu súdov pri prejednaní odvolania obžalovaného, respektíve správnosť ich rozhodnutí o tom, či určité dôkazy vykonajú alebo nie. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom proti už právoplatným rozhodnutiam a nespĺňa teda úlohu riadnych opravných prostriedkov, čoho sa v podstate domáha odsúdený svojím návrhom. Je celkom zrejmé, že okresný súd, ako súd prvého stupňa, nemôže spôsobom, ktorý žiada odsúdený, revidovať výsledky konania, ktoré prebehlo na súde vyššieho stupňa. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania nemá právomoc posudzovať správnosť hodnotenia dôkazov, ktoré vykonalí orgány činné v trestnom konaní alebo súdy v pôvodnom trestnom konaní. V tejto súvislosti prvostupňový súd správne poukázal na ustálenú súdnu prax a tomu korešpondujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Zhodne s napadnutým uznesením, sťažnostný súd uvádza, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení len nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Odsúdený v rámci prvostupňového konania nepredložil súdu žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdom skôr známe a ktoré by mohli odôvodniť povolenie obnovy konania v prospech obžalovaného v zmysle § 394 Trestného poriadku. Opakované námietky ohľadne výpovede svedkyne J. Y. a taktiež návrh na zabezpečenie dokladov z pošty za účelom preukázania, že J. Y. preberala od poškodenej v určitom období príspevky poštou, nie sú relevantné na povolenie obnovy konania. Prvostupňový súd správne konštatoval, že skutočnosti uvádzané odsúdeným ohľadne spolužitia s bývalou manželkou na spoločnej adrese vyplývajúce z potvrdenia obci S. o pobyte majú len evidenčný charakter a vychádzajú iba z údajov, ktoré boli obci S. nahlásené. Dané skutočnosti nemôžu hodnoverne preukázať skutočnú dĺžku spolužitia odsúdeného so svedkyňou J. Y. a taktiež nemôžu podať hodnoverný obraz o priebehu tohto spolužitia respektíve obraz o vzájomnom nakladaní s finančnými prostriedkami. Sťažnostný súd poukazuje, že k namietaným skutočnostiam sa vyjadril odsúdený aj svedkyňa už v pôvodnom konaní pred súdom a v danom prípade sa nejedná o také nové podstatné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by v danom prípade odôvodňovali iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Sťažnostný súd

zdôrazňuje, že dôvodom na povolenie obnovy konania nemôže byť len subjektívny názor odsúdeného o neprimeranosti uloženého trestu. Taktiež je potrebné uviesť, že odsúdený sa pôvodnom konaní nepriznal k celej spáchanej trestnej činnosti, a preto mu nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť, že sa ku skutku priznal a oľutoval ho. Napriek tomu sa s týmito námietkami prvostupňový súd v napadnutom uznesení vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal a dal odsúdenému odpoveď na všetky ním kladené otázky.

Keďže odsúdený vo svojej sťažnosti, ani v ďalších podaniach v sťažnostnom konaní neuviedol žiadne iné argumenty, ktoré by už neuviedol v prvostupňovom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, sťažnostný súd vyhodnotil jeho opravný prostriedok ako nedôvodný, a preto rozhodol tak ako je uvedený vo výroku tohto uznesenia.

Sťažnostný súd vyhodnotil o opravný prostriedok odsúdeného ako nedôvodný a preto ho podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.